

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5150/2018
16.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Вавић Хоровиц, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Караћ, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2378/18 од 14.06.2018. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2378/18 од 14.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7327/17 од 13.02.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име накнаде материјалне штете исплати износ од 1.603.110,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, да јој надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате и обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.908,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2378/18 од 14.06.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П 7327/17 од 13.02.2018. године и обавезана тужена да тужили на име накнаде материјалне штете исплати износ од 780.168,00 динара са законском затезном каматом од 13.02.2018. године до исплате, као и да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 255.653,36 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, као и да тужили накнади трошкове поступка по жалби у износу од 96.703,36 динара у року од 15 дана док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, отац тужиље ВВ у лето 1991. године (пошто тужилца није могла да брине о њему јер је била у другом стању) са туженом је закључио уговор о доживотном издржавању којим је туженој оставио у својину породичну кућу у ..., са свим покретним стварима у кући, као и пољопривредне машине и то: елеватор за кукуруз, тракторски плуг зелене боје и тракторски кавез сиве боје. Поред наведеног, ВВ је поседовао пољопривредно земљиште као и трактор марке "Беларус" рег. ознаке ..., тракторску приколицу рег. број ..., дрљачу са четири крила метална, брану металну, кавез за транспорт стоке, велики црвени шпартач дворедни, крупару - тракторску на кардан, мешалицу за бетон, колица, јапанер, 30м² ламперије, 160 комада црепа, 1200 комада цигле. ВВ је преминуо ...02.1992. године. Тужилца је након очеве смрти од тужене тражила да јој преда у посед пољопривредно земљиште и наведене покретне ствари које нису биле предмет уговора о доживотном издржавању. Тужена је одбијала предају наведених покретних ствари оспоравајући тужилци право својине и на пољопривредном земљишту. Дана 18.05.1992. године тужилца је против тужене поднела тужбу ради утврђивања заоставштине иза пок. ВВ, а пресудом Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Жабљу П 155/92 од 02.09.1992. године утврђено је да предмет заоставштине чини пољопривредно земљиште, а пресудом Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Жабљу П 56336/10 од 08.02.2011. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1776/11 од 03.05.2012. године), утврђено је да предмет заоставштине чине и покретне ствари (трактор марке "Беларус" рег. ознаке ..., тракторска приколица рег. број ..., дрљача са четири крила метална, брана метална, кавез за транспорт стоке велики црвени и друге покретне ствари). Тужена је по доношењу наведене пресуде одбијала да ствари које су утврђене да чине заоставштину а тиме су и својина тужиље, преда у посед тужилци, због чега је тужилца поднела тужбу 13.05.2014. године. Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3607/14 од 22.08.2014. године обавезана је тужена на предају тих ствари након чега је 29.09.2014. године тужена предала тужилци у посед покретне ствари, а између осталог и трактор марке "Беларус", тракторску приколицу и купару. Међутим, назначене три ствари нису биле у функционалној употреби. У току поступка обављено је вештачење на околност која је разлика у вредности ствари у моменту када је тужилца тражила предају истих у односу на моменат када је исте предала тужилци по напред назначеној пресуди, па је утврђено да је та разлика у вредности и то за трактор 548.417,00 динара, тракторске приколице 201.993,00 динара, крупаре 29.705,00 динара тј. укупно 780.168,00 динара. Тужилца је тражила и накнаду штете у виду измакле добити. Првостепени суд, налазећи да иако је тужена била незаконита у поседу ствари које је касније предала тужилци, тужбени захтев није основан из разлога што тужилца није доказала висину штете односно вредност предметних ствари у време достављања правноснажне пресуде туженој и у време предаје ствари тужилци и разлику тих вредности па није могао ни делимично усвојити тужбени захтев. Сходно томе, тужбени захтев тужилце је одбио у целости као неоснован.

Одлучујући о жалби, апелациони суд је нашао да је тужбени захтев тужилце делимично основан па је делимично преиначио првостепену пресуду и усвојио

тужбени захтев у делу за износ од 780.168,00 динара. При томе, другостепени суд полази од одредбе члана 39. став 3. ЗОСПО, налазећи да је тужена била несавесна, те да је као несавесни држалац ствари била дужна да тужиљи исте преда. Ствари није предала већ тек након доношења правноснажне пресуде. Вредност ствари у моменту предаје била је умањена због дугог временског периода, наступила је одређена пропаст – умањење вредности тих ствари (трактора, тракторске приколице и крупаре) јер је путем вештачења утврђено да више не служе сврси, па с обзиром да је тужена одговорна за насталу штету као несавесни држалац тих ствари, апелациони суд је исту обавезао на плаћање износа од укупно 780.168,00 динара, који износ је утврђен у току првостепеног поступка путем вештачења. Суд је признао (сходно члану 277. ЗОО) тужиљи камату на назначени износ. При томе апелациони суд је оценио да је првостепени суд правилно поступио када је одбио тужбени захтев тужиље везано за накнаду измакле добити јер тужилца није доказала у чему се састоји измакла добит. У смислу члана 189. став 3. ЗОО тужилца није доказала да по редовном току ствари је основано могла очекивати наведени добитак и да су ствари биле у њеном поседу.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да се закључак и одлука другостепеног суда заснива на правилној примени материјалног права, те да је побијаном пресудом правилно делимично преиначена првостепена пресуда и утврђена обавеза тужене на исплату дела тражене накнаде штете, а из разлога које у свему прихвата и овај суд.

Правилно се другостепени суд позива на одредбу члана 39. ЗОСПО налазећи да је тужена била несавесна јер јој је било познато да покретне ствари нису биле обухваћене уговором о доживотном издржавању, те да се незаконито налази у државини истих. Правилно је другостепени суд применио и одредбу у погледу камате на досуђени захтев у ком делу је тужбени захтев усвојен.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се оспорава и висина досуђене штете као и навод да је трактор преузет у исправном стању и одвежен, а да је вештачење вршено на бази потпуне неисправности трактора што указује на неправилност у вештачењу али налази да се истим наводима у суштини оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се сагласно члану 407. став 2. ЗПП ревизија не може изјавити.

Из наведених разлога применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић